

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKI ŽUPANIJA/KANTON
ŽUPANIJSKI/KANTONALNI SUD U MOSTARU
Broj: 07 0 U 017481 20 U
Mostar, 21.12.2022. godine**

Županijski/Kantonalni sud Mostar, i to sudac Darko Zovko, uz sudjelovanje Marije Mišura kao zapisničarem, u upravnom sporu tužitelja Mehmed Behram iz Mostara, ul. Husrefovića br. 15., protiv tuženog Ministarstvo građenja i prostornog uređenja HNŽ, radi poništenja rješenja, broj: UP-II-09-05-25-123/19 od 28.01.2020. godine, u predmetu upravnog spora bespravno izgrađenih radova na građevinskom objektu, dana 21.12.2022. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba tužitelja Mehmeda Behrama se odbija kao neosnovana

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog organa, broj i datum navedeni u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena protiv prvostepenog rješenja urbanističko-građevinskog inspektora, broj: 08/3-25-9344/19 od 14.11.2019. godine, kojim rješenjem je naloženo Mehmedu Behramu, investitoru bespravno izvedenih radova na nadogradnji krova na postojećem stambenom objektu da izvrši uklanjanje istog i teren dovede u stanje prije izvođenja same nadogradnje.

Tužitelj je protiv rješenja tuženog organa ovom sudu podnio tužbu u upravnom sporu, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog propisa, u kojoj navodi da u svojoj kući živi 40 godina, te je ista nakon smrti roditelja jedan dio kuće pripao njemu a ostali djelovi iste kuće njegovoj braći Hasanu i Džemalu. Navodi da je nekoliko mjeseci prije podnošenja tužbe, dio kuće totalno izgorio te da je bio prisiljen uložiti maksimalne napore da bi ponovo uspostavio krov nad glavom, jer obzirom da je krov izgorio a nosiva deka popustila i oslabila, bio je prisiljen istu pojačati na način da je morao podići nosive zidove malih dimenzija kako bi je sačuvao. Dalje navodi da je prije izvođenja građevinskih radova podnio zahtjev za izdavanje urbanističko tehničkih uvijeta za neophodnu adaptaciju izgorjele kuće i vezano za to izdavanje građevinske dozvole nadležnom organu grada Mostara. Također, ističe da postavljanje navedenog krova ne pravi nikakve smetnje u dijelu kuće koju koristi njegov brat koji mu nastoji zagorčati život bez ikakvog razloga, te koji je bespravno sagradio tri balkona koja koristi bespravno, te da mu brat ima zaštitu inspekcijских organa dok on mora ispoštovati njihova rješenja, te traži od suda da usvoji tužbu, poništi osporeni upravni akt i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje drugostepenom organu, ili da sam sud riješi upravnu stvar.

U odgovoru na tužbu tuženi je dostavio kompletan spis predmeta, istakao da je tužba u cijelosti neosnovana, ostao pri osporavanom rješenju i predložio da se tužba u cijelosti odbije kao neosnovana.

Ispitujući zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i u vezi s razlozima tužbe saglasno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine FBiH“ broj 9/05) sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Prema dokazima predmetnog spisa tužitelj je kao investitor započeo nadogradnju na postojećem stambenom objektu dim 5,5 x 5,5 m, katnosti prizemlje + kat, izgrađenog bez odobrenja za gradnju, slijedom čega je postupajući inspektor naložio investitoru, sada tužitelju da radove obustavi do dobijanja odobrenja za građenje, odnosno rješavanja ostavinske rasprave na sudu koja još nije okončana. Prilikom inspekcijskog nadzora utvrđeno je da su radovi počeli na zidanju prvog reda sa blok opekom dimenzija 20 cm sa postojeće ploče prvog kata na postojećem objektu koji ima prizemlje i jedan kat. Nakon ovoga, a pri ponovnom izlasku postupajućeg inspektora na teren, utvrdio je da se na postojećem stambenom objektu izvode radovi nadogradnje krova, da su sa istočne i zapadne strane ozidani zidovi od blok opeke 20 cm i to na jednom kraju 20 cm a na drugom kraju 110,00 cm te da su zašalovani i izbetonirani vertikalni i horizontalni serklaži, postavljeni drveni rogovi daščani pokov i ljepenka, te da je investitor, sada tužitelj nastavio radove iako postoji rješenje o obustavi radova od 25.09.2019. godine, zbog čega mu je rješenjem Službe za inspekcijske poslove Grada Mostara naloženo kao investitoru bespravno sagrađenih započetih radova na nadogradnji postojećeg stambenog objekta da odmah po prijemu istog rješenja izvrši uklanjanje istog i da teren dovede u stanje prije izvođenja same nadogradnje u roku od 20 dana.

Također, iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj dana 16.09.2019. godine podnio zahtjev za legalizaciju objekta prije donošenja rješenja od 14.11.2019. godine kojim je naloženo uklanjanje nadograđenog dijela nekretnine, čime je djelomično postupio po rješenju urbanističko-građevinskog inspektora od 25.09.2019. godine na način da je podnio zahtjev za ishođenje odobrenja za izvedene radove.

Tužba tužitelja Mehmeda Behrama nije osnovana.

Odredbom čl. 72. Zakona o građenju HNŽ propisano je da u provođenju nadzora građevinski inspektor ima pravo i dužnosti sudionicima u građenju rješenjem narediti otklanjanje nepravilnosti, obustavu građenja i uklanjanje građevine, zabranu upotrebe građevine, zatvaranje gradilišta, zabranu uklanjanja građevine, te poduzeti druge radnje u svrhu spriječavanja građenja suprotno ovom Zakonu. Čl. 73. istog Zakona, propisano je u provođenju nadzora građevinski inspektor ima pravo i dužnosti sudionicima u građenju kao i vlasniku građevine, rješenjem narediti da u primjerenom roku otklone nepravilnosti koje utvrđi.

S tim u vezi, građevinski inspektor je rješenjem od 25.09.2019. godine, a nakon što je utvrdio nepravilnosti u vidu nedostatka odobrenja za građenje, naložio tužitelju da obustavi radove i zatvori gradilište te da ishodi potrebno odobrenje za izvedene radove, da bi nakon toga, kad je utvrđeno da je tužitelj protivno gore navedenom rješenju nastavio sa građenjem, donio rješenje od 14.11.2019. godine kojim je naloženo uklanjanje bespravno izgrađenih radova na nadogradnji krova na postojećem objektu, gdje je po stavu ovog suda pravilno postupio u skladu sa odredbom čl. 75. st, 1. toč. f. Zakona o građenju HNŽ.

Tužbeni navodi koji se odnose na činjenicu da je objekt izgorio te da se u konkretnom slučaju radi o sanaciji objekta, nemaju nikakav pravni značaj za drugačije rješavanja konkretnog upravnog spora, obzirom da se bilo kakvom građenju može pristupiti samo na osnovu izdatog odobrenja za građenje kako to propisuje odredba čl. 29 Zakona o građenju HNŽ sa iznimkama propisanim u čl. 30. istog Zakona. Građenjem u smislu navedenog Zakona smatra se između ostalog i radovi rekonstrukcije, dogradnje, nadogradnje i sanacije objekta koji radovi podrazumijevaju pribavljanje odobrenja za građenje kako to propisuje odredbe čl. 29. i čl. 64. Zakona o građenju HNŽ, stoga je postupajući građevinski inspektor nakon što je u konkretnom predmetu utvrdio činjenično stanje na terenu potpuno pravilno postupio u skladu sa odredbama 74. i 75. Zakona o građenju HNŽ, obzirom da investitor, sada tužitelj nije otklonio nepravilnosti koje su mu naložene predmetnim upravnim aktima.

Tužitelj je dana 16.09.2019. godine podnio zahtjev za legalizaciju objekta, pa je bio u obavezi zastat sa izvođenjem građevinskih radova do ishoda potrebnog odobrenja za građenje, dok tužbeni navodi koji se odnose na dio građevinskog objekta koji koristi brat tužitelja, nemaju značaja za rješavanje ovog predmeta, imajući u vidu da je u konkretnom upravnom spisu, predmet inspekcijskog nadzora bilo poduzimanje građevinskih radova od strane tužitelja na dijelu njegove nekretnine, a ne građevinskog objekta koji koristi njegov brat.

Prema tome, upravni organi su u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu, utvrdili sve činjenice i pravilno primijenili odgovarajuće materijalne zakone kao i Zakon o upravnom postupku FBiH, koji su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, pa je ovaj sud primjenom člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Marija Mišura

Sudac
Darko Zovko

Pravna pouka:
Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

